

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

89/675/EEG:

- ★ **Besluit van de Raad van 18 december 1989 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau** 1

Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 3

Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 4

89/676/EEG:

- ★ **Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 tot wijziging van Richtlijn 75/106/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud** 18

89/677/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 houdende achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten 19

89/678/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 tot wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten 24

89/679/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 tot vijfde wijziging van Richtlijn 76/768/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake cosmetische produkten 25

89/680/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 tot wijziging van Richtlijn 77/536/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen op landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen 26

89/681/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 tot wijziging van Richtlijn 87/402/EEG betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- en bosbouwsmalpoorttrekkers op wielen 27

89/682/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 tot wijziging van Richtlijn 86/298/EEG betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmalpoorttrekkers op wielen 29

89/683/EEG:

- ★ Beschikking van de Raad van 21 december 1989 waarbij de Franse Republiek wordt gemachtigd een van artikel 2 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting afwijkende maatregel toe te passen 31

89/684/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 betreffende de beroepsopleiding van bepaalde bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg 33

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 18 december 1989

betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

(89/675/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, inzonderheid op artikel 155, lid 2, onder b),

Gelet op de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau ⁽¹⁾, die op 27 februari 1980 te Bissau is ondertekend en laatstelijk is gewijzigd bij de op 29 juni 1987 te Brussel ondertekende Overeenkomst ⁽²⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Gemeenschap en de Republiek Guinee-Bissau hebben onderhandeld om te bepalen welke wijzigingen of aanvullingen in de Overeenkomst inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau dienen te worden aangebracht aan het einde van de toepassingsperiode van het in artikel 9 van de Overeenkomst bedoelde Protocol;

Overwegende dat ter afronding van deze onderhandelingen op 9 juni 1989 een nieuw Protocol is geparafeerd;

Overwegende dat bij dit Protocol voor de vissers van de Gemeenschap voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 vangstmogelijkheden worden geopend in de wateren die onder de soevereiniteit of de jurisdictie van Guinee-Bissau vallen;

Overwegende dat het, naar luid van artikel 155, lid 2, onder b), van de Toetredingsakte, aan de Raad is passende regelingen vast te stellen om de belangen van de Canarische eilanden volledig of ten dele in aanmerking te nemen bij de besluiten die hij, van geval tot geval, neemt, met name voor het sluiten van visserijovereenkomsten met derde landen; dat deze regeling in het onderhavige geval dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat, ten einde een onderbreking in de uitoefening van de visserij door vaartuigen van de Gemeenschap te vermijden, het betrokken Protocol zo spoedig mogelijk dient te worden goedgekeurd; dat de twee partijen daarom een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling hebben geparafeerd die voorziet in de voorlopige toepassing van het geparafeerde Protocol met ingang van de dag na de datum waarop het geldende Protocol vervalt; dat deze Overeenkomst dient te worden gesloten onder voorbehoud van een definitief besluit op grond van artikel 43 van het Verdrag,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

⁽¹⁾ PB nr. L 226 van 29. 8. 1980, blz. 33.

⁽²⁾ PB nr. L 113 van 30. 4. 1987, blz. 1.

Artikel 2

Met het oog op de belangen van de Canarische eilanden zijn de in artikel 1 bedoelde Overeenkomst en, voor zover nodig voor de toepassing daarvan, de bepalingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden eveneens van toepassing op schepen die de vlag van Spanje voeren en die permanent in de registers van de op plaatselijk niveau bevoegde autoriteiten op de Canarische eilanden (registros de base) zijn ingeschreven als bedoeld in aantekening 6 van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 1135/88 van de Raad van 7 maart 1988 betreffende de definitie van het begrip „produkten van oorsprong” en de methoden van administratieve samenwerking in het handelsverkeer tussen het douanegebied van de Gemeenschap en Ceuta en Melilla en de Canarische eilanden ⁽¹⁾.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 18 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. MELLICK

⁽¹⁾ PB nr. L 114 van 2. 5. 1988, blz. 1.

OVEREENKOMST

in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

A. Brief van de Regering van Guinee-Bissau

Mijnheer,

Onder verwijzing naar het op 9 juni 1989 gearafeerde Protocol tot vaststelling van de visserijrechten en de financiële compensatie voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991, heb ik de eer U mede te delen dat de Regering van Guinee-Bissau bereid is dit Protocol met ingang van 16 juni 1989 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 8 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Europese Economische Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen, en met dien verstande dat de geldigheidsduur van de per 15 juni 1989 nog lopende vergunningen wordt verlengd tot en met 1 augustus 1989.

In dit geval dient een eerste tranche, die gelijk is aan een 50 % van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, te worden betaald vóór 30 oktober 1989.

Ik moge U verzoeken mij te willen bevestigen dat de Europese Economische Gemeenschap instemt met de bedoelde voorlopige toepassing.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

*Voor de Regering
van de Republiek Guinee-Bissau*

B. Brief van de Gemeenschap

Mijnheer,

Ik heb de eer U de ontvangst te bevestigen van Uw brief van heden, welke als volgt luidt:

„Onder verwijzing naar het op 9 juni 1989 gearafeerde Protocol tot vaststelling van de visserijrechten en de financiële compensatie voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991, heb ik de eer U mede te delen dat de Regering van Guinee-Bissau bereid is dit Protocol met ingang van 16 juni 1989 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 8 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Europese Economische Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen, en met dien verstande dat de geldigheidsduur van de per 15 juni 1989 nog lopende vergunningen wordt verlengd tot en met 1 augustus 1989.

In dit geval dient een eerste tranche, die gelijk is aan een 50 % van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, te worden betaald vóór 30 oktober 1989.

Ik moge U verzoeken mij te willen bevestigen dat de Europese Economische Gemeenschap instemt met de bedoelde voorlopige toepassing.”

Ik heb de eer U te bevestigen dat de Europese Economische Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

*Namens de Raad
van de Europese Gemeenschappen*

PROTOCOL

tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1989 tot en met 15 juni 1991 geldende visserijrechten en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

DE PARTIJEN BIJ DIT PROTOCOL,

Gelet op de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau, die op 27 februari 1980 te Bissau is ondertekend en laatstelijk is gewijzigd bij de op 29 juni 1987 ondertekende Overeenkomst,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

De uit hoofde van artikel 4 van de Overeenkomst toegekende visserijrechten worden voor een periode van twee jaar ingaande op 16 juni 1989 vastgesteld op:

1. a) vriestrawlers voor de garnaalvisserij: 10 000 brt per maand op jaarbasis;
- b) vriestrawlers voor de visvangst en voor de vangst van koppotigen (Cephalopoda): 5 000 brt per maand op jaarbasis;
2. vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen: 45 vaartuigen;
3. vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel: 15 vaartuigen;
4. vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: 35 vaartuigen.

Artikel 2

1. De in artikel 9 van de Overeenkomst bedoelde financiële compensatie wordt vastgesteld op 10 830 000 ecu voor de in artikel 1 bedoelde periode, te betalen in twee gelijke jaarlijkse tranches.

2. De besteding van deze compensatie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de Regering van de Republiek Guinee-Bissau.

3. De financiële compensatie wordt gestort op een rekening bij een door Guinee-Bissau aangewezen financiële of andere instelling.

Artikel 3

De in artikel 1, punt 1, onder a) en b), bedoelde visserijrechten kunnen op verzoek van de Gemeenschap worden verhoogd met hoeveelheden van telkens 1 000 brt per maand op jaarbasis. In dat geval wordt de in artikel 2 bedoelde financiële compensatie evenredig verhoogd pro rata temporis.

Artikel 4

De Gemeenschap zal bovendien tijdens de in artikel 1 bedoelde periode voor 550 000 ecu bijdragen in de financiering van een wetenschappelijk of technisch programma van Guinee-Bissau dat op verbetering van de kennis van de visbestanden in de exclusieve economische zone van Guinee-Bissau en van de werking van het laboratorium voor mariene biologie is gericht.

Dit bedrag zal ter beschikking worden gesteld van de Regering van Guinee-Bissau en zal op de door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening worden overgemaakt.

Artikel 5

De twee partijen zijn het erover eens dat de verbetering van de vakbekwaamheid en kennis van de bij de zeevisserij betrokken personen essentieel is voor het succes van hun samenwerking. Daarom zal de Gemeenschap het nodige doen om onderdanen van Guinee-Bissau te helpen bij het vinden van opleidingsmogelijkheden in de Lid-Staten en zal zij te dien einde in de in artikel 1 bedoelde periode beurzen beschikbaar stellen voor studie en praktijkonderwijs in de verschillende takken van wetenschap, techniek en economie die betrekking hebben op de visserij. Deze beurzen mogen eveneens worden gebruikt in Staten waarmede de Gemeenschap een samenwerkingsovereenkomst heeft. De totale kosten van deze beurzen mogen niet meer bedragen dan 550 000 ecu. Een gedeelte van dit bedrag kan op verzoek van de autoriteiten van Guinee-Bissau worden aangewend om de kosten van deelneming aan internationale bijeenkomsten of stages op het gebied van de visserij te financieren, of voor de organisatie van studiebijeenkomsten over de visserij in Guinee-Bissau of voor de verdere uitbouw van de administratieve infrastructuur van het Staatssecretariaat voor de Visserij. Deze middelen zullen ter beschikking worden gesteld naarmate de desbetreffende uitgaven worden gedaan.

Artikel 6

Ingeval de Gemeenschap de in de artikelen 2 en 4 bedoelde betalingen niet verricht, kan de toepassing van dit Protocol worden geschorst.

Artikel 7

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek

Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau wordt ingetrokken en vervangen door de bijlage bij dit Protocol.

Artikel 8

Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 16 juni 1989.

Artikel 9

Dit Protocol is opgesteld in twee exemplaren in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Portugese, de Nederlandse en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP IN DE VISSERIJZONE VAN GUINEE-BISSAU

A. Procedures voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen

De vergunningen tot uitoefening van de visserij in de visserijzone van Guinee-Bissau voor vaartuigen van de Gemeenschap worden volgens onderstaande regels aangevraagd en afgegeven.

De bevoegde autoriteiten van de Gemeenschappen dienen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau uiterlijk 30 dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidstermijn bij het Staatssecretariaat voor de Visserij van de Republiek Guinee-Bissau een aanvraag in voor elk vaartuig waarmee men in het kader van de Overeenkomst de visserij wenst uit te oefenen.

De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de Regering van de Republiek Guinee-Bissau verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd (bijlage 1).

Elke aanvraag voor een vergunning dient vergezeld te gaan van het bewijs dat de voor de geldigheidstermijn van de vergunning verschuldigde visrechten zijn betaald. Het betrokken bedrag moet worden overgemaakt op de in artikel 2 van het Protocol bedoelde rekening.

De vergunningen voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug worden binnen de vorenbedoelde termijn van 30 dagen door de autoriteiten van Guinee-Bissau via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau aan de reders of hun vertegenwoordigers afgegeven.

Vriestrawlers dienen zich in de haven van Bissau aan te melden voor de afgifte van de vergunning. De delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau wordt in kennis gesteld van iedere afgifte van een vergunning.

De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig; zij is niet overdraagbaar. Op verzoek van de Europese Economische Gemeenschap en in bewezen gevallen van overmacht kan de vergunning echter worden vervangen door een vergunning voor een vaartuig met soortgelijke kenmerken als het te vervangen vaartuig. De reder van het te vervangen vaartuig zendt de geannuleerde vergunning via de autoriteiten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan het Staatssecretariaat voor de Visserij van de Republiek Guinee-Bissau.

In afwijking van het bepaalde in artikel 4, lid 3, van de Overeenkomst worden de vergunningen afgegeven voor een periode van een kwartaal, een halfjaar of een jaar.

De vergunning moet steeds aan boord zijn.

1. Voorschriften voor trawlers

- a) De rechten voor vergunningen met een geldigheidstermijn van een jaar worden, voor de geldigheidsduur van het Protocol, vastgesteld op:
 - 100 ecu per brt en per jaar voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis;
 - 110 ecu per brt en per jaar voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptotigen (Cephalopoda);
 - 160 ecu per brt en per jaar voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen.
- b) De rechten voor vergunningen met een geldigheidstermijn van een halfjaar worden, voor de geldigheidsduur van het Protocol, vastgesteld op:
 - 57,5 ecu per brt en per halfjaar voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis;
 - 66,5 ecu per brt en per halfjaar voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptotigen (Cephalopoda);
 - 92 ecu per brt en per halfjaar voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen.
- c) De rechten voor vergunningen met een geldigheidstermijn van een kwartaal worden, voor de geldigheidsduur van het Protocol, vastgesteld op:
 - 30 ecu per brt en per kwartaal voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis;
 - 35 ecu per brt en per kwartaal voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptotigen (Cephalopoda);
 - 48 ecu per brt en per kwartaal voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen.

Vaartuigen die slechts 25 kg vis per brt en per kwartaal aanvoeren, moeten, overeenkomstig het bepaalde onder C, evenwel extra rechten ten bedrage van 6 ecu per brt en per kwartaal betalen.

2. Voorschriften voor vaartuigen voor de tonijnvisserij en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug

- a) De rechten bedragen 20 ecu per ton vis die in de visserijzone van Guinee-Bissau wordt gevangen.

b) De vergunningen worden afgegeven nadat aan het Staatssecretariaat voor de Visserij een forfaitair bedrag is betaald van 1 500 ecu per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen en van 300 ecu per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel en per vaartuig voor de visserij met de drijvende beug; dit komt overeen met de rechten voor:

- 75 ton tonijn per jaar voor vaartuigen die de zegenvisserij beoefenen;
- 15 ton tonijn per jaar voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug.

De definitieve afrekening van de rechten die voor een bepaald visseizoen verschuldigd zijn, wordt aan het einde van elk kalenderjaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen opgemaakt aan de hand van de door de reders opgestelde vangstaangiften die zijn bevestigd door de voor de verificatie van de vangstgegevens bevoegde wetenschappelijke instellingen (Orstom en IEO — het Spaanse Instituut voor oceanografie). Deze definitieve afrekening wordt terzelfder tijd aan het Staatssecretariaat voor de Visserij en aan de reders toegezonden. Eventuele aanvullende rechten dienen uiterlijk op 31 mei van het daaropvolgende jaar en volgens de in artikel 2 van het Protocol aangegeven betalingsprocedure door de reders te worden overgemaakt aan het Staatssecretariaat voor de Visserij van Guinee-Bissau.

Indien het bedrag van de afrekening kleiner is dan het bedrag van het hierboven bedoelde voorschot, wordt het verschil evenwel niet terugbetaald.

B. Vangstaangiften

Voor alle vaartuigen van de Gemeenschap die in het kader van de Overeenkomst mogen vissen in de wateren van Guinee-Bissau, moet een vangstaangifte aan het Staatssecretariaat voor de Visserij en een kopie daarvan aan de delegatie van de Commissie in Guinee-Bissau worden toegezonden; daarbij moeten de volgende regels in acht worden genomen:

- voor trawlers wordt gebruik gemaakt van een vangstaangifte volgens het hierbij gevoegde model (bijlage 2); deze vangstaangiften zijn maandelijks en moeten ten minste eenmaal per kwartaal worden ingediend;
- voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug dient tijdens de periode waarin in de visserijzone van Guinee-Bissau wordt gevist een visserijlogboek te worden ingevuld volgens het formulier in bijlage 3. Dit formulier moet binnen 45 dagen na elke periode waarin in de visserijzone van Guinee-Bissau is gevist, via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau aan het Staatssecretariaat voor de Visserij van Guinee-Bissau worden toegezonden;
- dit formulier moet leesbaar worden ingevuld en moet worden ondertekend door de kapitein van het vaartuig.

De Regering van Guinee-Bissau behoudt zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepalingen de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen totdat deze formaliteit is vervuld.

C. Aanvoer van de vangsten

Trawlers met een vergunning voor de visvangst in de zone van Guinee-Bissau dragen bij aan de voorziening van de plaatselijke bevolking door aanvoer van in de visserijzone van Guinee-Bissau gevangen vis. Zij voeren daartoe, uitgaande van de in bijlage 1 opgenomen lijst, ieder kwartaal gratis 50 kg vis per brt aan, waarvan 25 kg per brt facultatief.

De vangsten mogen afzonderlijk of collectief worden aangevoerd met opgave van de naam van het betrokken vaartuig.

Als de aanvoerverplichting in enig opzicht niet wordt nagekomen, kunnen de autoriteiten van Guinee-Bissau degenen die daarbij in gebreke zijn gebleven de volgende sancties opleggen;

- een boete van 1 500 ecu per te weinig aangevoerde ton, en
- intrekking of niet-verlenging van de vergunning voor het betrokken vaartuig of voor een ander vaartuig van dezelfde reder.

D. Bijvangst

1. Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis mag de totale, in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 10% uit schaaldieren bestaan.

Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptigen (Cephalopoda) mag de totale, in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 5% uit schaaldieren en voor niet meer dan 10% uit vis bestaan.

2. Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel mogen bovendien het voor de uitoefening van hun activiteit in de visserijzone van Guinee-Bissau nodige levend aas vangen.

E. Aanmonstering van zeelieden

De reders aan wie visserijvergunningen in het kader van de Overeenkomst worden verleend, dragen bij tot de praktische beroepsopleiding van onderdanen van Guinee-Bissau onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:

1. Iedere reder van een trawler verbindt zich ertoe:
 - twee zeevissers voor vaartuigen met een tonnage van minder dan 300 brt,
 - drie zeevissers voor vaartuigen met een tonnage tussen 300 en 400 brt,
 - vier zeevissers voor vaartuigen met een tonnage van meer dan 400 brt,in dienst te nemen.
2. De reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug nemen onderdanen van Guinee-Bissau in dienst onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:
 - voor de vloot voor de tonijnvisserij met de zegen: acht Guineese zeelieden op permanente basis in de visserijzone van Guinee-Bissau;
 - voor de vloot voor de tonijnvisserij met de hengel: acht Guineese zeelieden tijdens het visseizoen voor de tonijnvisserij in de visserijzone van Guinee-Bissau, met evenwel een maximum van één persoon per vaartuig;
 - voor de vloot voor de visserij met de drijvende beug: acht Guineese zeelieden tijdens het visseizoen in de visserijzone van Guinee-Bissau met evenwel een maximum van één persoon per vaartuig.
3. Het loon van deze zeevissers wordt, vóór de afgifte van de visserijvergunning, door de reders of hun vertegenwoordigers en het Staatssecretariaat voor de Visserij in onderling overleg vastgesteld; in het loon, dat voor rekening van de reders komt, moeten de kosten van de sociale-zekerheidsregeling zijn begrepen waaronder de zeevisser valt (o.a. levens-, ziekte- en ongevallenverzekering).

Bij niet-nakoming van deze verplichting tot aanmonstering, moeten de reders van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en van de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug voor het visseizoen een forfaitaire som betalen die overeenkomt met het loon van deze zeelieden.

Dit bedrag wordt besteed aan de opleiding van zeevissers van Guinee-Bissau en wordt gestort op een door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening.

F. Waarnemers aan boord

1. De waarnemer heeft tot taak de visserijactiviteiten in de visserijzone van Guinee-Bissau te controleren. Hij krijgt de beschikking over alle voorzieningen, inclusief toegang tot lokalen en documenten, die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taken. Hij mag niet langer aan boord blijven dan nodig is voor de vervulling van zijn taak. De kapitein verleent de waarnemer, die dezelfde behandeling geniet als de officieren van het betrokken vaartuig, de nodige medewerking voor het verrichten van zijn werkzaamheden. Het salaris en de sociale lasten van de waarnemer zijn voor rekening van de Regering van Guinee-Bissau.

Indien de waarnemer in een buitenlandse haven aan boord wordt genomen, komen de reiskosten van de waarnemer ten laste van de reder. Indien een vaartuig met een waarnemer van Guinee-Bissau aan boord de visserijzone van Guinee-Bissau verlaat, moeten maatregelen worden getroffen om een zo spoedig mogelijke terugkeer naar Bissau van de waarnemer op kosten van de reder te verzekeren.
2. Elke trawler moet een door het Staatssecretariaat voor de Visserij aangewezen waarnemer aan boord nemen.
3. De vaartuigen voor de tonijnvisserij en voor de visserij met de drijvende beug kunnen door het Staatssecretariaat voor de Visserij worden verzocht een waarnemer aan boord te nemen.

In dat geval wordt door het Staatssecretariaat voor de Visserij en de reders of hun vertegenwoordigers gezamenlijk tijdens een in onderling overleg georganiseerde vergadering vastgesteld in welke haven de betrokken waarnemer zal inschepen.

G. Inspectie en controle

De vaartuigen uit de Gemeenschap die vissen in de visserijzone van Guinee-Bissau laten de ambtenaren van Guinee-Bissau aan wie de inspectie en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen aan boord komen. Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om de vangsten steekproefsgewijs te controleren en hun andere inspectietaken met betrekking tot de visserij te vervullen.

H. Visserijzones

De in artikel 1 van het Protocol bedoelde vriestrawlers mogen de visserij beoefenen in de wateren buiten 12 zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.

I. Maaswijdte

De maaswijdte in de kuil (gestrekte mazen) moet minimaal bedragen:

- a) 60 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis;
- b) 40 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koppotigen (Cephalopoda);
- c) 40 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen (met ingang van 1 augustus 1989);
- d) 16 mm voor de visserij met levend aas.

Er mag met de boomkor worden gevist.

J. Binnenvaren en verlaten van de zone

Alle vaartuigen uit de Gemeenschap die in de visserijzone van Guinee-Bissau vissen in het kader van de Overeenkomst dienen, telkens bij het binnenvaren en het verlaten van de zone, datum en uur en hun positie mede te delen aan het radiostation van het Staatssecretariaat voor de Visserij.

De roepletters, radiofrequentie en oproeptijden zullen bij de afgifte van de visserijvergunning aan de reders worden medegedeeld door het Staatssecretariaat voor de Visserij.

Ingeval onmogelijk gebruik kan worden gemaakt van de radio, mogen de vaartuigen de bedoelde gegevens via andere communicatiemiddelen mededelen zoals via een telexbericht (telexnummer 266 SEP BI) of via een telegram.

K. Procedure bij aanhouding van vaartuigen

Telkens wanneer vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat van de Gemeenschap in de visserijzone van Guinee-Bissau worden aangehouden, worden de autoriteiten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau daar binnen een termijn van 48 uur van in kennis gesteld. De bedoelde autoriteiten ontvangen tegelijk een kort verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding.

Indien de zaak aan een bevoegde juridische instantie wordt voorgelegd, kunnen de instanties van Guinee-Bissau op verzoek van de Gemeenschap of van de reder een bankgarantie vaststellen.

In dat geval verbinden de autoriteiten van Guinee-Bissau zich ertoe het vaartuig binnen 24 uur na het stellen van de bankgarantie vrij te geven.

De bankgarantie wordt door de bevoegde instantie vrijgegeven, zodra de kapitein van het betrokken vaartuig is vrijgesproken.

Ingeval één van de partijen zulks nodig acht, kan zij op grond van artikel 10 van de Overeenkomst een verzoek om urgent overleg indienen.

Bijlage 1

**AANVRAAG
VOOR EEN
VISSERIJVERGUNNING**

Door de bevoegde instantie in te vullen vak	Opmerkingen
Nationaliteit:
Nummer van de vergunning:
Datum van de ondertekening:
Datum van afgifte:

AANVRAGER

Firma naam:

Nummer handelsregister:

Naam en voornaam van de verantwoordelijke persoon:

Geboortedatum en -plaats:

Beroep:

Adres:

Aantal werknemers:

Naam en adres van de medeondertekenaar:

VAARTUIG

Vaartuigtype: Registratienummer:

Nieuwe naam: Vroegere naam:

Bouwplaats en -datum:

Oorspronkelijke nationaliteit:

Lengte: Breedte: Hoogte:

Brutotonnage: Nettotonnage:

Aard constructiemateriaal:

Merk hoofdmotor: Type: Vermogen in pk:

Schroef: vast verstelbaar met straalbuis

Kruissnelheid:

Roepletters: Oproep frequentie:

Lijst van de beschikbare opsporings-, navigatie- en communicatiemiddelen:

Radar	☐	Sonar	☐	Sonde bovenpees	☐
VHF	☐	BLU	☐	Satelliet- navigatie	☐ Andere:

Aantal bemanningsleden:

CONSERVERINGSMETHODE

Ijs

Ijs + koeling

Invriezen: in pekel

droog

in gekoeld zeewater

Totale koelvermogen:

Invriescapaciteit/24 uur (in ton):

Inhoud visruimen:

TYPE VISSERIJ

A. Demersale visserij

Demersale visserij in de kustwateren

Demersale visserij in volle zee

Trawltype: voor koppotigen

voor garnalen

voor vis

Lengte van de trawl: Lengte van de bovenpees:

Maaswijdte bij de kuil:

Maaswijdte bij de vleugels:

Trawlsnelheid:

B. Visserij op grote pelagische soorten (tonijnvisserij)

Met de hengel

Aantal hengels

Met de zegen

Lengte van het net: Hoogte:

Aantal tanks: Capaciteit (in ton):

C. Visserij met de drijvende beug en met grondkubben

Met de drijvende beug

Met de grondkubbe

Lengte van de beug: Aantal haken:

Aantal beuglijnen:

Aantal grondkubben:

INSTALLATIES AAN WAL

Adres en nummer van de vergunning:

Firmanaam:

Activiteiten:

Voor binnenlandse handel

voor de export

Bedrijfstype en nummer groothandelaar:

Beschrijving van de behandelings- en conserveringsinstallaties:

.....
.....
.....
.....
.....

Aantal werknemers:

Opmerkingen van technische aard

Goedkeuring Staatssecretariaat

Aanhangsel bij bijlage 1

REPÚBLICA DA GUINÉ-BISSAU

SECRETARIA DE ESTADO DAS PESCAS

BISSAU

VISTO

.....
(Director da Pesca Industrial)

DECLARAÇÃO

..... Armador/Representante do N/M
(Nome e n.º de Registo)
com autorização de Pesca n.º válida de a
..... compromete-se a descarregar no porto de Bissau a favor do

Ministério das Pescas toneladas de peixe diverso, de preferência, das seguintes espécies: (garoupas (*Epinephelus* spp.; *Serranus* spp.) sinapas (*Sparus* spp.), bicas (*Pagellus bellottii*, *Lethrinus atlanticus*, *Lutjanus* spp.), bicuda (*Sphyaena* spp.), barbo (*Galeoides decadactylus*), barbinho (*Pentanemus quinquarum*), corvinas (*Pseudotolithus* spp.; *Argyrosomus* spp.), cor-cor (*Pomadasys* spp.), sareia (*Caranx* spp., *Chloroscombrus* sp., *Decapterus* spp.), bagres (*Arius* spp.)) como complemento da licença de pesca que foi concedida ao navio acima referenciado.

Mais se declara que nos 15 dias antes de expirada a licença notificará o Ministério das Pescas, através da Direcção da Pesca Industrial, a data do desembarque do pescado.

Bissau, de de 19

O ARMADOR / REPRESENTANTE

.....
(Assinatura e carimbo)

ICCAT LOGBOOK for TUNA FISHERY

- Longline
- Baliboat
- Purse seine
- Trolling
- Others

Page 19 of pages

month	day	year	port
		19	

Boat LEFT	Boat RETURNED

Number of days at sea	Number of fishing days or number of sets made	Trip number
		19

Date	Area		Effort (Number of Hooks used)	Surt. Water Temp. (in °C)	E or W	Bluefin tuna Thunnus thynnus or maccoyii		Yellowfin tuna Thunnus albacares		Bigeye tuna Thunnus obesus		Albacore Thunnus alalunga		Swordfish Xiphiidae gladius		Striped marlin White marlin Tetrapturus audax or albigus		Black marlin Makaira indica		Sailfish Istiophorus albicans or platypterus		Skipjack Katsuwonus pelamis		Miscellaneous fishes		Daily total (in weight Kg. only)		Bait used	
	Month	Day				Latitude	Longitude	number fish	weight in Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.		No.
01																													
02																													
03																													
04																													
05																													
06																													
07																													
08																													
09																													
10																													
11																													
12																													
13																													
14																													
15																													
16																													
17																													
18																													
19																													
20																													
21																													
22																													
23																													
24																													
25																													
26																													
27																													
28																													
29																													
30																													
31																													

Landing weight (in Kg.)

Remarks

- Use one sheet per month, and one line per day.
- At the end of each trip, forward a copy of the log to your correspondent or to ICCAT, General Moja 17, Madrid 1, Spain.
- "Day" refers to the day you set the line.
- Fishing area refers to the noon position of the boat. Round off minutes, and record degrees of latitude and longitude. Be sure to record N/S and E/W.
- The bottom line ("landing weight") should be completed only at the end of the trip. Actual weight at the time of unloading should be recorded.
- All information reported herein will be kept strictly confidential.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

tot wijziging van Richtlijn 75/106/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud

(89/676/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 75/106/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/316/EEG ⁽⁵⁾, inzake bepaalde produkten van de wijnbouwsector in een volledige harmonisatie van de reeks nominale hoeveelheden voorziet;

Overwegende dat de evolutie binnen de Gemeenschap ten aanzien van de verpakking van wijn tot wijziging van bedoelde reeks leidt;

Overwegende dat het, met het oog op het gebruik van retourflessen van niet in deze richtlijn opgenomen volumina, nodig is daarin bijzondere bepalingen vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 75/106/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1, tweede alinea, wordt als volgt gelezen:

„Van het toepassingsgebied van deze richtlijn zijn uitgesloten de voorverpakkingen die produkten bevatten genoemd in bijlage III,

— punt 1, onder a), welke verpakt zijn in volumina van minder dan 0,25 liter en die voor professioneel gebruik zijn bestemd,

— punt 2, onder a), en punt 4, welke bestemd zijn voor de bevoorrading van vliegtuigen, schepen en treinen of voor de verkoop in duty free shops.”;

2. artikel 5, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a) wordt geschrapt;

b) de streepjes in punt c) worden vervangen door de volgende tekst:

„— 0,68 liter, 0,70 liter en 0,98 liter in Spanje tot en met 31 december 1992,

— 0,46 liter en 0,70 liter in Griekenland tot en met 31 december 1992.”;

3. bijlage III, kolom I, punt 1, onder a), wordt als volgt gewijzigd:

a) de volgende cijfers worden toegevoegd: „0,187 ⁽¹⁾—4—8”;

b) aan het einde van de reeks volumina worden de woorden: „0,187 (uitsluitend voor de bevoorrading van vliegtuigen en schepen)” geschrapt;

c) de volgende voetnoot wordt ingevoegd:

„⁽¹⁾ Inhoudsmaat die uitsluitend is bestemd voor de bevoorrading van vliegtuigen, schepen en treinen, alsmede voor de verkoop in duty free shops.”.

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 1 juli 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 7. 2. 1989, blz. 6.⁽²⁾ PB nr. C 158 van 26. 6. 1989, blz. 215, en PB nr. C 291 van 20. 11. 1989, blz. 44.⁽³⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1989, blz. 8.⁽⁴⁾ PB nr. L 42 van 15. 2. 1975, blz. 1.⁽⁵⁾ PB nr. L 143 van 10. 6. 1988, blz. 26.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

houdende achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten

(89/677/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat maatregelen dienen te worden vastgesteld die ertoe bestemd zijn de interne markt geleidelijk tot stand te brengen in de loop van een periode die op 31 december 1992 eindigt; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat, waarin de vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat ondanks het verbod op het op de markt brengen van bepaalde siervoorwerpen die bestemd zijn om lichteffecten te verkrijgen en voorzien zijn van een glazen recipiënt met gevaarlijke vloeistoffen in de zin van de definities van Richtlijn 67/548/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/431/EEG ⁽⁵⁾, nog steeds voorwerpen op de markt worden aangetroffen die dezelfde gevaren opleveren en als spel voor een of meer personen worden gebruikt en soms zelfs decoratieve aspecten hebben;

Overwegende dat het gehalte (0,01 gewichtspercent — 100 ppm) aan PCB/PCT's in preparaten, met inbegrip van afgewerkte olie, dient te worden herzien; dat bij Richtlijn 87/101/EEG van de Raad van 22 december 1987 houdende wijziging van Richtlijn 75/439/EEG betreffende de verwijdering van afgewerkte olie ⁽⁶⁾, dit gehalte op 0,005 gewichtspercent is gesteld;

Overwegende dat benzeen (CAS nr. 71-43-2) een toxische verbinding is die het centrale zenuwstelsel en de bloedvormende organen kan aantasten en voorts kanker en met name leukemie kan veroorzaken; dat deze stof in Richtlijn 67/548/EEG als kankerverwekkend categorie nr. I is ingedeeld;

dat de bescherming tegen de gevaren van benzeen wordt geregeld in Conventie nr. 136 en Aanbeveling nr. 144 van de IAO (Internationale Arbeidsorganisatie);

Overwegende dat de verbindingen 2-naftylamine (CAS nr. 91-59-8), 4-nitrobifenyyl (CAS nr. 92-93-3), 4-aminobifenyyl (CAS nr. 92-67-1) en benzidine (CAS nr. 92-87-5) kanker en met name kanker van de urinewegen kunnen veroorzaken; dat deze stoffen in Richtlijn 67/548/EEG als kankerverwekkend categorie I zijn ingedeeld; dat deze verbindingen, hoewel zij momenteel in de Gemeenschap nog maar in zeer geringe gecontroleerde uitsluitend voor onderzoek bestemde hoeveelheden worden gefabriceerd, desondanks in andere verbindingen of preparaten als verontreiniging aanwezig kunnen zijn;

Overwegende dat, naast de specifieke maatregelen voor blootstelling op het werk, de vaststelling van een maximale concentratie, alsmede een beperking van het gebruik van deze verbindingen als zodanig of als bestanddeel van preparaten de mogelijkheid bieden de preventie van kanker als beroepsziekte en de bescherming van de consument te verbeteren;

Overwegende dat loodverbindingen in het algemeen en de in maagsap oplosbare loodzouten in het bijzonder, gevaarlijk zijn voor de gezondheid; dat dergelijke verbindingen nog dikwijls als pigmenten voor bepaalde verven voor decoratiedoeleinden worden gebruikt; dat er derhalve voorschriften dienen te worden vastgesteld voor het gebruik van deze verbindingen in dergelijke gevallen; dat het gebruik van loodwit in verf wordt geregeld door IAO-conventie nr. 13;

Overwegende dat bepaalde, als oppervlaktebekleding gebruikte aangroeiwerende preparaten die ter bescherming van scheepsrompen en/of uitrusting onder water worden gebruikt, een schadelijke uitwerking hebben op het aquatische leven ten gevolge van het gebruik van bepaalde chemische verbindingen, met name arseen-, kwik- en tinverbindingen; dat voor een betere bescherming van het milieu voorschriften dienen te worden vastgesteld voor het gebruik van deze verbindingen in dergelijke preparaten;

Overwegende dat niet alleen di- μ -oxo-di-n-butylstanniohydroxyboraan (C₈H₁₉BO₃Sn, CAS nr. 75113-37-0), maar tevens de afbraak-/ontbindingsproducten daarvan voor de mens en het milieu, en vooral voor het aquatische milieu, gevaarlijke stoffen vormen; dat het gebruik van deze stoffen aan voorschriften moet worden onderworpen;

Overwegende dat reeds door sommige Lid-Staten vastgestelde beperkingen voor het gebruik van voor het op de markt brengen van bovengenoemde verbindingen of preparaten die deze verbindingen bevatten, rechtstreeks van invloed zijn op

⁽¹⁾ PB nr. C 43 van 16. 2. 1988, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 96 van 17. 4. 1989, blz. 190, en PB nr. C 256 van 9. 10. 1989, blz. 70.

⁽³⁾ PB nr. C 175 van 4. 7. 1988, blz. 10, en PB nr. C 337 van 31. 12. 1988, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB nr. 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 247 van 1. 9. 1986, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 42 van 12. 2. 1987, blz. 43.

de instelling en de werking van de interne markt; dat derhalve moet worden overgegaan tot een onderlinge aanpassing van de wettelijke bepalingen van de Lid-Staten op dit gebied en bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/610/EEG ⁽²⁾, bijgevolg wijziging behoeft;

Overwegende dat deze richtlijn de huidige bepalingen van het Gemeenschapsrecht betreffende de eventuele vaststelling door de Lid-Staten van strengere beperkingen van het gebruik van de betrokken stoffen en preparaten op de arbeidsplaats, onverlet laat,

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 201.

⁽²⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1985, blz. 1.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in punt 1 van de linkerkolom wordt de in het derde streepje vermelde waarde 0,01 % vervangen door de waarde 0,005 %;

2. punt 3 wordt vervangen door:

„3. Vloeibare stoffen of preparaten die als gevaarlijk worden beschouwd in de zin van de definities van artikel 2, lid 2, en de criteria in bijlage VI, deel II D, van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/431/EEG ⁽²⁾.

Worden niet toegelaten:

- in siervoorwerpen bestemd om licht- of kleureffecten te verkrijgen door verschillende fasen, bij voorbeeld in sfeerlampen en asbakken,
- in scherts- en fopartikelen,
- in spelen voor één of meer personen of in alle voorwerpen die bestemd zijn om als zodanig te worden gebruikt, zelfs als deze fungeren als siervoorwerp.

⁽¹⁾ PB nr. 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 247 van 1. 9. 1986, blz. 1.”;

3. aan punt 5 benezen, rechterkolom wordt de volgende tekst toegevoegd:

„Wordt niet toegelaten in concentraties gelijk aan of hoger dan 0,1 gew. % in stoffen en preparaten die op de markt worden gebracht.

In afwijking hiervan is deze bepaling niet van toepassing voor:

- a) brandstoffen die vallen onder Richtlijn 85/210/EEG;
- b) stoffen en preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt in industriële procédés waarbij geen grotere benzeenemissie kan plaatsvinden dan is voorzien in de bestaande wetgeving;
- c) afvalstoffen die vallen onder de Richtlijnen 75/442/EEG ⁽¹⁾ en 78/319/EEG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978, blz. 43.”;

4. de volgende punten worden toegevoegd:

„13. 2-Naftyamine
Cas nr. 91-59-8
en de zouten daarvan

Worden niet toegelaten in concentraties gelijk aan of hoger dan 0,1 gew. % in stoffen en preparaten die op de markt worden gebracht.

14. Benzidine
Cas nr. 92-87-5
en de zouten daarvan
15. 4-Nitrobifenyl
Cas nr. 92-93-3
16. 4-Aminobifenyl
Cas nr. 92-67-1
en de zouten daarvan
17. Loodcarbonaten:
— neutraal loodcarbonaat
 PbCO_3
Cas nr. 598-63-0
— basisch loodcarbonaat
 $2\text{PbCO}_3\text{Pb(OH)}_2$
Cas nr. 1319-46-6
18. Loodsulfaten
 PbSO_4 (1:1)
Cas nr. 7446-14-2
 Pb_xSO_4
Cas nr. 1739-80-7
19. Kwikverbindingen
- In afwijking hiervan is deze bepaling niet van toepassing op afvalstoffen die een of meer van deze verbindingen bevatten en die vallen onder de Richtlijnen 75/442/EEG en 78/319/EEG.
- Deze stoffen en preparaten mogen niet aan het grote publiek worden verkocht. Onverminderd de toepassing van andere communautaire bepalingen inzake de indeling, verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten moet op de verpakking van dergelijke preparaten de volgende tekst leesbaar en onuitwisbaar worden vermeld:
„Uitsluitend voor beroepsmatig gebruik”.
- Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om als verven te worden gebruikt, behalve voor de restauratie en het onderhoud van kunstwerken alsmede van historische gebouwen en hun interieurs, indien Lid-Staten op hun grondgebied het gebruik ervan wensen toe te staan overeenkomstig de bepalingen van de IAO-conventie nr. 13 over het gebruik van loodwit in verven.
- Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om als verven te worden gebruikt, behalve voor de restauratie en het onderhoud van kunstwerken alsmede van historische gebouwen en hun interieurs, indien Lid-Staten op hun grondgebied het gebruik ervan wensen toe te staan overeenkomstig de bepalingen van de IAO-conventie nr. 13 over het gebruik van loodsulfaten in verven.
- Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt:
- ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op:
 - scheepsrompen;
 - fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;
 - alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;
 - ter bescherming van hout;
 - voor de impregnatie van zware industriële textielproducten en garens bestemd voor de fabricage daarvan;

20. Arseenverbindingen

d) bij de behandeling van industrieel water, ongeacht het gebruik daarvan.

1. Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt:

a) ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op:

- scheepsrompen;
- fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;
- alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;

b) ter bescherming van hout.

In dit geval is het verbod niet van toepassing op oplossingen van anorganische zouten die koper, chroom of arseen bevatten en in industriële installaties worden gebruikt voor het impregneren van hout onder vacuüm of onder druk.

Bovendien kunnen de Lid-Staten op hun grondgebied het gebruik toestaan van preparaten die dinitrofenol, fluoride en arseen bevatten voor het opnieuw bewerken in situ van reeds geplaatste houten palen voor luchtleidingen. Dergelijke preparaten mogen alleen worden aangewend door vakmensen bij procédés onder vacuüm of onder druk.

2. Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt bij de behandeling van industrieel water, ongeacht het gebruik daarvan.

1. Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op:

- a) scheepsrompen met een lengte over alles, zoals gedefinieerd in ISO-norm 8666, van minder dan 25 meter;
- b) fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;
- c) alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt.

21. Organische tinverbindingen

22. Di- μ -oxo-di-n-butylstanniohydroxyboraan
 $C_8H_{19}BO_3Sn$,
Cas nr. 75113-37-0
(DBB)

- Dergelijke stoffen en preparaten mogen
- alleen in verpakkingen met een inhoud van 20 liter of meer op de markt worden gebracht;
 - niet aan het grote publiek worden verkocht, maar uitsluitend aan degenen die deze stoffen en preparaten beroepsmatig gebruiken.

Onverminderd de toepassing van andere communautaire bepalingen inzake de indeling, verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten moet op de verpakking van dergelijke preparaten de volgende tekst leesbaar en onuitwisbaar worden vermeld:

„Niet gebruiken op boten met een lengte over alles van minder dan 25 meter, alsmede op alle apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt.

Uitsluitend voor beroepsmatig gebruik.”

2. Worden niet toegelaten als verbindingen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt bij de behandeling van industrieel water, ongeacht het gebruik daarvan.

Wordt in concentraties van 0,1 % of meer niet toegelaten in verbindingen en bestanddelen van op de markt gebrachte preparaten. In afwijking daarvan is deze bepaling niet van toepassing op de verbindingen en de preparaten die deze stof (DBB) bevatten, wanneer deze uitsluitend worden verwerkt tot eindprodukten waarin deze stof niet meer voorkomt in een concentratie van 0,1 % of hoger.”

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 18 maanden na de vaststelling van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. De Lid-Staten delen de Commissie uiterlijk 18 maanden na de vaststelling van deze richtlijn de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

tot wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten

(89/678/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat bevolking en milieu door het gebruik van chemische produkten voortdurend aan nieuwe risico's worden blootgesteld; dat wanneer schade wordt geconstateerd en vooral wanneer er gevallen met ernstige gevolgen voor de gezondheid van de mens worden waargenomen, onmiddellijk moet worden ingegrepen ten einde het op de markt brengen en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten op communautair niveau te verbieden of te beperken;

Overwegende dat Richtlijn 76/769/EEG ⁽⁴⁾ in haar huidige versie niet de mogelijkheid kent dat de Commissie, bijgestaan door een comité, de bijlagen kan aanpassen aan de technische vooruitgang, zodat voor elke aanpassing een besluit van de Raad nodig is;

Overwegende dat de technische vooruitgang noopt tot een snelle aanpassing van de in de bijlage van Richtlijn 76/769/EEG vervatte voorschriften; dat er, om de tenuitvoerlegging van de daartoe noodzakelijke maatregelen te vergemakkelijken, een procedure dient te worden ingesteld voor een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie; dat hierin dient te worden voorzien in het kader van een comité en dat deze aanpassingen dienen te worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21 van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen

inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/490/EEG ⁽⁶⁾,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In Richtlijn 76/769/EEG wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 2 bis

De voor de aanpassing van de bijlagen aan de technische vooruitgang noodzakelijke wijzigingen voor wat betreft de reeds onder de onderhavige richtlijn vallende stoffen en preparaten worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21 van Richtlijn 67/548/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/490/EEG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 259 van 19. 9. 1988, blz. 1.”.

Artikel 2

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

⁽¹⁾ PB nr. C 117 van 4. 5. 1988, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. C 262 van 10. 10. 1988, blz. 84, en
PB nr. C 291 van 20. 11. 1989, blz. 55.

⁽³⁾ PB nr. C 377 van 12. 12. 1988, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 201.

⁽⁵⁾ PB nr. 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 259 van 19. 9. 1988, blz. 1.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

tot vijfde wijziging van Richtlijn 76/768/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake cosmetische produkten

(89/679/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,Overwegende dat in Richtlijn 76/768/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/667/EEG ⁽⁵⁾, voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de in die richtlijn vastgestelde technische voorschriften het kader wordt vastgesteld voor een hechte samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in een Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen die betrekking hebben op de opheffing van technische handelsbelemmeringen in de sector cosmetische produkten;

Overwegende dat de procedure van het Comité voor de bijlagen III tot en met VII tot en met 31 december 1988 van toepassing is; dat deze procedure voor onbepaalde tijd moet worden verlengd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 8, lid 2, van Richtlijn 76/768/EEG wordt de tweede alinea geschrapt.

Artikel 2

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 16. 8. 1988, blz. 16.⁽²⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1989, blz. 81, en PB nr. C 256 van 9. 10. 1989, blz. 68.⁽³⁾ PB nr. C 56 van 6. 3. 1989, blz. 1.⁽⁴⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 169.⁽⁵⁾ PB nr. L 382 van 21. 12. 1988, blz. 46.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

tot wijziging van Richtlijn 77/536/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen op landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen

(89/680/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het noodzakelijk is maatregelen te treffen om in een periode die afloopt op 31 december 1992, geleidelijk de interne markt tot stand te brengen; dat deze interne markt een gebied zonder binnengrenzen vormt, waarin vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal verzekerd is;

Overwegende dat in artikel 9 van Richtlijn 77/536/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/354/EEG ⁽⁵⁾, het toepassingsgebied van genoemde richtlijn wordt beperkt tot trekkers met een massa tussen 1,5 en 4,5 ton; dat er uit het oogpunt van de verkeersveiligheid en de arbeidsveiligheid op het veld geen belangrijke bezwaren bestaan tegen een verhoging van de tot nog toe geldende maximale massa met 1,5 ton;

Overwegende dat de kantelbeveiligingsinrichtingen op trekkers met een massa tussen 4,5 en 6 ton kunnen worden gelijkgesteld met die op trekkers met een massa tussen 1,5 en 4,5 ton en dat derhalve dezelfde voorschriften erop van toepassing kunnen zijn,

Artikel 1

In artikel 9, vierde streepje, van Richtlijn 77/536/EEG worden de woorden „een massa tussen 1,5 en 4,5 ton” vervangen door „een massa tussen 1,5 en 6 ton”.

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk twaalf maanden te rekenen vanaf 3 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 17. 12. 1988, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. C 120 van 16. 5. 1989, blz. 71, en
PB nr. C 256 van 9. 10. 1989, blz. 75.

⁽³⁾ PB nr. C 102 van 24. 4. 1989, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB nr. L 220 van 29. 8. 1977, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1987, blz. 43.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

tot wijziging van Richtlijn 87/402/EEG betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- en bosbouwmalspoortrekkers op wielen

(89/681/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Artikel 1

Richtlijn 87/402/EEG wordt als volgt gewijzigd:

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

1. punt 1.6 van bijlage IV, onder A, wordt vervangen door:

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

„1.6. Aanvullende proeven

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

1.6.1. Indien tijdens een slagproef niet te verwaarlozen breuken of scheuren optreden, moet, onmiddellijk na de slagproef waardoor deze breuken of scheuren ontstonden, nogmaals een soortgelijke proef worden uitgevoerd, waarbij de valhoogte echter gelijk is aan:

Overwegende dat het van belang is maatregelen vast te stellen waardoor geleidelijk gedurende de periode tot 31 december 1992 de interne markt tot stand wordt gebracht; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen vormt waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

$$H' = \frac{H}{10} \times \frac{12 + 4a}{1 + 2a}$$

Hierin is „a” de verhouding tussen de permanente vervorming en de elastische vervorming ($a = D_p/D_e$), gemeten op het trespunt.Overwegende dat in artikel 12 van Richtlijn 87/402/EEG ⁽⁴⁾ is bepaald dat de richtlijn moet worden aangevuld met bepalingen waarbij de dynamische beproevingsprocedure met aanvullende slagproeven wordt uitgebreid;

De bijkomende permanente vervorming die door de tweede slag wordt teweeggebracht, mag niet meer bedragen dan 30 % van de door de eerste slag veroorzaakte permanente vervorming.

Overwegende dat in de statische beproevingsprocedure reeds een aanvullende proef is opgenomen; dat het noodzakelijk is in de dynamische beproevingsprocedure eveneens een aanvullende proef op te nemen — een proef waarbij op de meest getrouwe wijze de situatie bij het kantelen van een trekker wordt weerspiegeld — zodat beide procedures, die respectievelijk betrekking hebben op de statische en op de dynamische proeven, gelijkwaardigheid verkrijgen en aldus het evenwicht tussen beide proeven wordt hersteld;

Om de aanvullende proef te kunnen uitvoeren, moet de elastische vervorming tijdens alle slagproeven worden gemeten.

Overwegende dat de resultaten van de praktijkexperimenten die met aan de achterzijde gemonteerde beveiligingsinrichtingen zijn verricht, op dezelfde, maar aan de voorzijde gemonteerde beveiligingsinrichtingen kunnen worden getransponeerd voor wat de betrouwbaarheid van de parameters en van de berekeningen betreft,

1.6.2. Indien tijdens een verbrijzelingsproef niet te verwaarlozen breuken of scheuren optreden, moet onmiddellijk na de verbrijzelingsproef waardoor deze breuken of scheuren ontstonden, nogmaals een soortgelijke verbrijzelingsproef worden uitgevoerd, ditmaal met een kracht die gelijk is aan $1,2 F_v$;

2. in bijlage VI wordt het volgende punt ingevoegd:

„7.3. Vermelding en resultaten van de eventuele aanvullende dynamische proef.”

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk twaalf maanden te rekenen vanaf 3 januari 1990 aan deze

⁽¹⁾ PB nr. C 305 van 30. 11. 1988, blz. 7.⁽²⁾ PB nr. C 120 van 16. 5. 1989, blz. 70, en PB nr. C 256 van 9. 10. 1989, blz. 76.⁽³⁾ PB nr. C 102 van 24. 4. 1989, blz. 6.⁽⁴⁾ PB nr. L 220 van 8. 8. 1987, blz. 1.

richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan
onmiddellijk in kennis.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

tot wijziging van Richtlijn 86/298/EEG betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmalspoortrekkers op wielen

(89/682/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

*Artikel 1*Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Richtlijn 86/298/EEG wordt als volgt gewijzigd:

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

1. artikel 1, tweede streepje, wordt vervangen door:

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

„— instelbare of vaste minimumspoorbreedte van minder dan 1 150 mm bij de as die met bredere banden is uitgerust; wanneer de as met de breedste banden wordt verondersteld op een maximumspoorbreedte van 1 150 mm te zijn ingesteld, moet de spoorbreedte van de andere as zodanig kunnen worden ingesteld dat de buitenranden van de smalste banden niet verder reiken dan de buitenranden van de banden op de andere as. Indien beide assen met velgen en banden van dezelfde afmetingen zijn uitgerust, moet de vaste of instelbare spoorbreedte van beide assen minder dan 1 150 mm bedragen.”;

Overwegende dat het van belang is maatregelen vast te stellen waardoor geleidelijk gedurende de periode tot 31 december 1992 de interne markt tot stand wordt gebracht; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen vormt waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

2. punt 3.1.1 van bijlage II wordt vervangen door:

Overwegende dat in artikel 13 van Richtlijn 86/298/EEG ⁽⁴⁾ is bepaald dat die richtlijn moet worden aangevuld met bepalingen waarbij de dynamische beproevingsprocedure met aanvullende slagproeven wordt uitgebreid;

„3.1.1. Na elk onderdeel van de dynamische proef mag de beveiligingsinrichting geen breuken of scheuren vertonen, als omschreven in punt 3.1 van bijlage III, onder A.

Overwegende dat in de statische beproevingsprocedure reeds een aanvullende proef is opgenomen en dat het noodzakelijk is in de dynamische beproevingsprocedure eveneens een aanvullende proef op te nemen — een proef waarbij op de meest getrouwe wijze de situatie bij het kantelen van een trekker wordt weerspiegeld — zodat beide procedures die respectievelijk betrekking hebben op de statische en op de dynamische proeven gelijkwaardigheid verkrijgen en aldus het evenwicht tussen beide proeven wordt hersteld;

Indien tijdens de dynamische proef niet te verwaarlozen breuken of scheuren optreden, moet onmiddellijk na de slag- of verbrijzelingsproef waardoor deze breuken of scheuren ontstonden, nogmaals een slag- of verbrijzelingsproef, als omschreven in punt 1.6 van bijlage III, onder A, worden uitgevoerd.”;

Overwegende dat de parameters en de zuiver theoretische berekeningen die aanvankelijk ten grondslag lagen aan de aanvullende dynamische slagproef, zijn getoetst aan praktijkexperimenten die over de betrouwbaarheid daarvan geen enkele twijfel hebben doen rijzen;

3. punt 1.6 van bijlage III, onder A, wordt vervangen door:

„1.6. Aanvullende proeven

Overwegende dat het tevens dienstig is het toepassingsgebied van Richtlijn 86/298/EEG te wijzigen ten einde in artikel 1, tweede streepje, nauwkeurigere gegevens betreffende de banden op voor- en achteras op te nemen, zodat elke mogelijkheid tot uiteenlopende interpretatie wordt uitgesloten,

1.6.1. Indien tijdens een slagproef niet te verwaarlozen breuken of scheuren optreden, moet onmiddellijk na de slagproef waarbij de breuken of scheuren ontstonden nogmaals een soortgelijke proef worden uitgevoerd, waarbij de valhoogte echter gelijk is aan

$$H' = \frac{H}{10} \times \frac{12 + 4a}{1 + 2a}$$

Hierin is „a” de verhouding tussen de permanente vervorming en de elastische vervorming ($a = D_p/D_e$), gemeten op het trefpunt.

⁽¹⁾ PB nr. C 311 van 6. 12. 1988, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 120 van 16. 5. 1989, blz. 70, en PB nr. C 256 van 9. 10. 1989, blz. 77.

⁽³⁾ PB nr. C 102 van 24. 4. 1989, blz 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 186 van 8. 7. 1986, blz 26.

De bijkomende permanente vervorming als gevolg van de tweede slag mag niet meer bedragen dan 30 % van de door de eerste slag veroorzaakte permanente vervorming.

Om de aanvullende proef te kunnen uitvoeren, moet de elastische vervorming tijdens alle slagproeven worden gemeten.

- 1.6.2. Indien tijdens een verbrijzelingsproef niet te verwaarlozen breuken of scheuren optreden, moet onmiddellijk na de verbrijzelingsproef waarbij de breuken of scheuren ontstonden, nogmaals een soortgelijke verbrijzelingsproef worden uitgevoerd, ditmaal met een kracht die gelijk is aan $1,2 F_v$;

4. in bijlage VI wordt het volgende punt ingevoegd:

- „7.3. Vermelding en resultaten van de eventuele aanvullende dynamische proef.”

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk twaalf maanden te rekenen vanaf 3 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 21 december 1989

waarbij de Franse Republiek wordt gemachtigd een van artikel 2 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting afwijkende maatregel toe te passen

(89/683/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/465/EEG ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Raad ingevolge artikel 27, lid 1, van genoemde richtlijn, op voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen elke Lid-Staat kan machtigen bijzondere, van de bepalingen van die richtlijn afwijkende maatregelen te treffen ten einde de belastingheffing te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen;

Overwegende dat bij de Achttiende Richtlijn 89/465/EEG ⁽³⁾ de tijdelijke afwijking als bedoeld in artikel 28, lid 3, onder b), juncto punt 20 van bijlage F van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG met ingang van 1 januari 1990 wordt ingetrokken; dat deze afwijking erin bestond de Lid-Staten toe te staan de leveringen van nieuw industrieel afval en recuperatiemateriaal te blijven vrijstellen; dat de belastingregeling voor deze leveringen voor Frankrijk moeilijkheden veroorzaakt doordat bepaalde terugwinningsbedrijven in het verleden de gewoonte hadden valse facturen uit te schrijven om een recht op aftrek door te geven en belastingen te factureren die nooit aan de schatkist werden overgemaakt; dat de Franse Republiek op 29 september 1989 de Commissie schriftelijk heeft verzocht om een machtiging tot toepassing van een bijzondere maatregel die afwijkt van artikel 2 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG;

Overwegende dat deze bijzondere maatregel erin bestaat:

- de handelingen vrij te stellen van belastingplichtigen wier jaaromzet op de bedoelde produkten lager is dan een bepaald bedrag, zodat alleen de handelingen worden belast van ondernemingen die door hun structuur de

kenmerken betrouwbaarheid en fiscale onberispelijkheid hebben; dat de belastingdiensten deze kenmerken verifiëren volgens een machtigingsprocedure die het stellen van een borgtocht kan inhouden;

- de betaling van de belasting over niet vrijgestelde leveringen van nieuw industrieel afval en recuperatiemateriaal op te schorten wanneer zij bestaan uit non-ferrometalen en legeringen daarvan; dat deze leveringen evenwel voor de toepassing van de aftrek als aan belasting onderworpen handelingen worden beschouwd;
- de invoer vrij te stellen;

Overwegende dat deze maatregel een afwijking van artikel 2 en artikel 10, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG vormt, op grond waarvan:

- alle leveringen van goederen die in het binnenland door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht, alsmede de invoer van goederen aan de belasting over de toegevoegde waarde moeten worden onderworpen;
- het belastbare feit plaatsvindt en de belasting verschuldigd wordt op het tijdstip waarop de goederen worden geleverd;

Overwegende dat dit verzoek onder bepaalde voorwaarden kan worden aanvaard;

Overwegende dat bedoelde afwijkende maatregel overeenkomstig het door de Franse Republiek ingediende verzoek van tijdelijke aard is, waardoor het mogelijk zal zijn om na een bepaalde toepassingsperiode een evaluatie te maken van de werking van de bij deze beschikking toegestane machtiging;

Overwegende dat de Commissie vóór 1 januari 1993 aan de Raad een verslag over de toepassing van deze machtiging zal voorleggen, in voorkomend geval vergezeld van een voorstel voor een beschikking waarbij voormelde machtiging wordt verlengd; dat de Raad vóór die datum zal beslissen over die verlenging;

Overwegende dat deze afwijkende maatregel geen negatieve invloed op de eigen middelen van de Europese Gemeenschappen uit de belasting over de toegevoegde waarde zal hebben;

Overwegende dat de overige Lid-Staten op 27 oktober 1989 van het verzoek van de Franse Republiek op de hoogte zijn gebracht,

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 21.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 2 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG wordt de Franse Republiek tot en met 31 december 1992 gemachtigd met betrekking tot nieuw industrieel afval en recuperatiemateriaal vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde te verlenen voor,

- enerzijds, de leveringen door:
 - ondernemingen met een jaaronzet van minder dan 500 000 Ffr.;
 - ondernemingen die niet over een vaste installatie beschikken of ondernemingen met een vaste installatie die in het voorafgaande jaar op de betrokken produkten een omzet van minder dan 6 000 000 Ffr. hebben gerealiseerd, tenzij zij zijn gemachtigd op deze verrichtingen BTW te heffen;
- anderzijds, de invoer.

Artikel 2

In afwijking van artikel 10, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG wordt de Franse Republiek gemachtigd om voor leveringen aan belastingplichtigen van nieuw industrieel afval en recuperatiemateriaal bestaande uit non-ferrometalen en legeringen daarvan, wanneer deze leveringen niet op grond van artikel 1 van de BTW zijn vrijgesteld, te voorzien

in opschorting van betaling van de belasting over deze handelingen.

De belastingplichtigen voor wie de leveringen bestemd zijn, dienen de belasting over deze leveringen te voldoen indien deze produkten niet zijn bestemd hetzij om in ongewijzigde staat te worden uitgevoerd hetzij voor de vervaardiging of de wederverkoop in ongewijzigde staat van aan BTW onderworpen produkten.

Artikel 3

Aan de hand van een verslag van de Commissie over de toepassing van de in de artikelen 1 en 2 bedoelde machtiging, in voorkomend geval vergezeld van een voorstel voor een beschikking tot verlenging van deze machtiging, besluit de Raad op basis van dit voorstel vóór 1 januari 1993 of deze machtiging wordt verlengd.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1989

betreffende de beroepsopleiding van bepaalde bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg

(89/684/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat zowel het binnenlandse als het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg met de jaren steeds omvangrijker is geworden en de kansen op ongevallen daardoor zijn toegenomen;

Overwegende dat het in het algemeen belang is om de kansen op dergelijke ongevallen, die het milieu op soms onherstelbare wijze kunnen aantasten en ernstige schade kunnen berokkenen aan het fysieke welzijn van het rijdend personeel of van een ieder die met de goederen in contact kan komen, zoveel mogelijk te beperken;

Overwegende dat een groot aantal ongevallen bij het vervoer van gevaarlijke goederen, met name het ernstige karakter ervan, kan worden veroorzaakt doordat het rijdend personeel onvoldoende kennis heeft van de aan dit soort vervoer verbonden risico's en dat het derhalve belangrijk is al het mogelijke te doen om de vakbekwaamheid van dit personeel te verbeteren;

Overwegende dat in de Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (ADR), waarbij vrijwel alle Lid-Statens partij zijn, een beroepsopleiding wordt voorgeschreven voor internationaal wegvervoer van gevaarlijke goederen in tanks, tankbatterijen en tank-containers met een totale inhoud van meer dan 3 000 liter per transporteenheid; dat in een recente wijziging van de ADR is bepaald dat deze opleiding vanaf 1 januari 1996 ook verplicht is voor internationaal vervoer met voertuigen met een toegestaan maximumgewicht van meer dan 3,5 ton, voor zover de hoeveelheden in colli vervoerde goederen de minima als genoemd in randnummer 10011 van deze Overeenkomst, overschrijden; dat het niet alleen noodzakelijk is deze bepalingen in de gehele Gemeenschap toe te passen, maar dat zij ook een stringenter karakter dienen te krijgen en van toepassing moeten zijn op het binnenlandse vervoer;

Overwegende dat ter wille van een adequate beroepsopleiding voor het vervoer van gevaarlijke goederen in het vooruitzicht van de instelling van één enkele vervoermarkt alle maatregelen moeten worden genomen met het oog op een betere risicopreventie zowel voor het binnenlandse als voor het internationale vervoer van dit soort goederen;

Overwegende dat het onder meer met het oog op het ontwikkelen op communautair niveau van geharmoniseerde systemen voor de opleiding van de bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen dienstig is te voorzien in gestandaardiseerde opleidingsprogramma's voor deze bestuurders door middel van moderne technieken die algemeen gericht zijn op de praktijkopleiding van de deelnemers;

Overwegende dat moet worden voorzien in afgifte van een certificaat van aan minimumeisen voldoende vakbekwaamheid; dat het aldus afgegeven certificaat in de gehele Gemeenschap moet worden erkend;

Overwegende dat Portugal een programma voor de opleiding van bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen ten uitvoer heeft gelegd dat tot en met 31 december 1995 loopt; dat het Portugal om praktische redenen van organisatorische aard niet mogelijk is deze termijn te bekorten en dat het daarom raadzaam is deze Lid-Staat een extra termijn van een jaar te gunnen voor de opleiding van sommigen van deze bestuurders,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

*Artikel 1***Doelstelling**

In deze richtlijn wordt aan de bestuurders die binnenlands en internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg verrichten met

- voertuigen met een toegestaan maximumgewicht van meer dan 3,5 ton, die deze goederen vervoeren in hoeveelheden die groter zijn dan de drempels bedoeld in randnummer 10011 van de ADR (voor ontplofbare stoffen en voorwerpen worden de voertuigen evenwel in aanmerking genomen ongeacht hun toegestane maximumgewicht),
- tankwagens of transporteenheden met tanks of tank-containers met een inhoud van meer dan 3 000 liter en/of een toegestaan maximumgewicht van meer dan 3,5 ton, als er met deze voertuigen of transporteenheden gevaarlijke goederen worden vervoerd of daarmee na de lossing van

(1) PB nr. C 322 van 15. 12. 1988, blz. 11.

(2) PB nr. C 47 van 27. 2. 1989, blz. 182.

(3) PB nr. C 56 van 6. 3. 1989, blz. 27.

gevaarlijke goederen een traject over de weg wordt afgelegd zonder dat de tanks of de tank-containers schoongemaakt en/of ontgast zijn,

de eis gesteld dat zij houder zijn van een vakbekwaamheids-certificaat dat is afgegeven door de hiertoe door elke Lid-Staat aangewezen autoriteit of instantie en waarin wordt verklaard dat zij wat betreft het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg met succes een passende opleiding hebben gevolgd.

Deze richtlijn is niet van toepassing op voertuigen die toebehoren aan de strijdkrachten van een Lid-Staat of onder de verantwoordelijkheid van deze strijdkrachten vallen.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „ADR”, de Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (ADR), die op 30 september 1957 te Genève werd gesloten, zoals deze is gewijzigd op de datum van aanneming van deze richtlijn;
2. „vervoer over de weg”, iedere verplaatsing over het openbare wegennet van een voertuig gebruikt voor het vervoer van gevaarlijke goederen;
3. „bestuurder”, iedere persoon die belast is met het besturen van het voertuig, zelfs gedurende een korte periode;
4. „tankwagen”, „transporteenheid”, „tank”, hetzelfde als in randnummer 10014 van de ADR;
5. „gevaarlijke goederen”, de als zodanig in de ADR omschreven stoffen en voorwerpen;
6. „vakbekwaamheidscertificaat”, het certificaat als bedoeld in aanhangsel B 6 van de ADR;
7. „voorlopig vakbekwaamheidscertificaat”, het certificaat bedoeld in aanhangsel B 6 van de ADR met de vermelding „toepassing van artikel 4, lid 2, van Richtlijn 89/684/EEG en uitsluitend geldig voor vervoer binnen de Lid-Staat die dit certificaat heeft afgegeven”.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen, na goedkeuring door de Commissie, de bestuurders van voertuigen die uitsluitend binnenlands vervoer verrichten van goederen die door hun specifieke eigenschappen of vanwege de geringe getransporteerde hoeveelheid, nauwelijks gevaar of vervuiling met zich brengen, gedurende een verlengbare periode van twee jaar geheel of gedeeltelijk vrijstellen van de bepalingen van deze richtlijn.

De besluiten die krachtens de eerste alinea door de bevoegde instanties van de Lid-Staten worden genomen, moeten worden gemotiveerd en medegedeeld aan de Commissie, die de andere Lid-Staten ervan in kennis stelt.

Artikel 4

Beroepsopleiding

1. De vereiste opleiding voor de in artikel 1 bedoelde bestuurders ter verkrijging van het vakbekwaamheids-certificaat wordt gegeven in het kader van een door de bevoegde instantie goedgekeurde theoretische cursus met praktische oefeningen.

Deze opleiding beoogt met name bestuurders bewust te maken van de risico's bij het vervoer van gevaarlijke goederen en hun de noodzakelijke basiskennis te verschaffen inzake het verkleinen van de kans op een ongeval en het nemen van veiligheidsmaatregelen bij een ongeval, welke maatregelen noodzakelijk kunnen zijn ter bescherming van het menselijk leven en het milieu en om de gevolgen van het ongeval te beperken.

Deze opleiding dient ten minste betrekking te hebben op de in de lijst van de bijlage aangegeven onderwerpen.

Om het vakbekwaamheidscertificaat te verkrijgen moet met goed gevolg een examen worden afgelegd dat is erkend door de bevoegde instantie die zich vergewist van de onafhankelijkheid van de examinatoren.

2. De Lid-Staten mogen het voorlopige vakbekwaamheidscertificaat toekennen aan bestuurders die het voor de eerste keer aanvragen in de zes maanden die aan de data voor de toepassing van deze richtlijn voorafgaan, zonder dat deze bestuurders de cursus hebben gevolgd en het examen hebben afgelegd als bedoeld in lid 1, op voorwaarde dat deze bestuurders het bewijs leveren dat zij in de periode van vijf jaar die aan de datum voor de toepassing van deze richtlijn voorafgaat, het beroep van bestuurder van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen hebben uitgeoefend.

Seizoengebonden schorsing van de beroepsuitoefening, vakantie en andere arbeidsonderbrekingen die op een periode van twaalf maanden of een totaal van achttien maanden voor de periode in haar geheel, niet meer dan zes maanden beslaan, zijn toegestaan.

Het in de eerste alinea bedoelde certificaat is slechts geldig voor het vervoer binnen de Lid-Staat van afgifte. De geldigheidsduur loopt op 31 december 1996 af.

3. Een Lid-Staat kan van bestuurders die vervoer van gevaarlijke goederen verrichten in voertuigen die in deze Lid-Staat zijn ingeschreven, eisen dat zij een meer uitgebreide opleiding hebben gevolgd dan die welke in de bijlage wordt bedoeld. Het kan hierbij gaan om een opleiding die reeds in een Lid-Staat bestaat of die een Lid-Staat voornemens is te introduceren.

4. De certificaten die de Lid-Staten vóór de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt, hebben afgegeven op basis van bestaande nationale bepalingen waarvan de Commissie heeft geconstateerd dat zij ten minste voldoen aan de eisen van deze richtlijn, worden erkend als vakbekwaamheidscertificaat in de zin van deze richtlijn, tot aan het einde van hun geldigheidsduur, zonder dat daarbij evenwel een termijn van vijf jaar mag worden overschreden.

Artikel 5

1. Het in artikel 1 bedoelde vakbekwaamheidscertificaat heeft een geldigheidsduur van vijf jaar.
2. De geldigheidsduur van het certificaat kan telkens met een periode van vijf jaar worden verlengd als de houder van het certificaat:
 - a) in het jaar dat aan het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn certificaat voorafgaat, een door de bevoegde instantie erkende bijscholingscursus heeft gevolgd en geslaagd is voor een door die instantie erkende test, of
 - b) de bevoegde autoriteit of instantie kan bewijzen dat hij zijn beroep sedert de afgifte of de jongste verlenging van zijn certificaat zonder onderbreking heeft uitgeoefend. Seizoengebonden schorsing van de beroepsuitoefening, vakantie en andere arbeidsonderbrekingen die op een periode van twaalf maanden niet meer dan zes maanden beslaan, zijn toegestaan.
3. Een Lid-Staat kan een kortere geldigheidsduur vaststellen voor de vakbekwaamheidscertificaten van bestuurders die vervoer van gevaarlijke goederen verrichten in voertuigen die in deze Lid-Staat zijn ingeschreven.

Artikel 6

Onverminderd artikel 4, lid 2, wordt het in artikel 1 bedoelde vakbekwaamheidscertificaat dat door een Lid-Staat is afgegeven, erkend door alle andere Lid-Staten.

Artikel 7

1. De in lid 2 bedoelde procedure is van toepassing wanneer deze richtlijn moet worden gewijzigd om:
 - rekening te houden met toekomstige wijzigingen van de ADR;
 - haar aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang op het onder deze richtlijn vallende gebied.
2. De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van drie maanden vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

*Artikel 8***Toepassingsdata**

De bestuurders van voertuigen die gevaarlijke goederen vervoeren, dienen over een vakbekwaamheidscertificaat te beschikken

- a) met ingang van 1 juli 1992;
 - voor het vervoer van gevaarlijke goederen in tanks met tankwagens of transporteenheden met tanks of tank-containers met een inhoud van meer dan 3 000 liter,
 - voor het vervoer van ontplofbare stoffen;
- b) met ingang van 1 januari 1995 voor het overige in artikel 1 bedoelde vervoer van gevaarlijke goederen.

Voor bestuurders van voertuigen die in Portugal zijn ingeschreven, wordt „1 januari 1995” evenwel vervangen door „1 januari 1996”.

Een Lid-Staat kan voor bestuurders die vervoer van gevaarlijke goederen verrichten met in deze Lid-Staat ingeschreven voertuigen, vroegere data vaststellen dan die welke in de eerste alinea zijn genoemd.

Artikel 9

1. De Lid-Staten stellen, na raadpleging van de Commissie, de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen.
2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.
3. Vóór 1 september 1990 legt de Commissie aan de Raad een verslag over de toepassing van deze richtlijn door elke Lid-Staat voor, eventueel vergezeld van voorstellen voor wijziging.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. CRESSON

BIJLAGE

LIJST VAN DE IN ARTIKEL 4 BEDOELDE ONDERWERPEN

De kennis die voor de afgifte van het vakbekwaamheidscertificaat nodig is, dient in ieder geval betrekking te hebben op de volgende onderwerpen:

- a) algemene voorschriften die van toepassing zijn bij het vervoer van gevaarlijke goederen;
- b) de belangrijkste soorten van gevaar;
- c) preventieve en veiligheidsmaatregelen passend bij de verschillende soorten van gevaar;
- d) de te nemen maatregelen bij een ongeval (eerste hulp, verkeersveiligheid, basiskennis omtrent gebruik van beschermingsmiddelen, enz.);
- e) etikettering en aanduiding van de gevaren;
- f) hetgeen een bestuurder tijdens het vervoer van gevaarlijke goederen moet doen en laten;
- g) doel en werking van de technische uitrusting van de voertuigen die gebruikt worden voor het vervoer van gevaarlijke goederen;
- h) de verboden van samenlading in één voertuig of in één container;
- i) de te nemen voorzorgsmaatregelen bij het laden en lossen van gevaarlijke goederen.

De kennis die vereist is voor de afgifte van het vakbekwaamheidscertificaat voor bestuurders van voertuigen waarmee stukgoederen worden vervoerd, dient tevens betrekking te hebben op:

- j) de behandeling en de stuwning van stukgoederen.

De kennis die vereist is voor de afgifte van het vakbekwaamheidscertificaat voor bestuurders van voertuigen waarmee goederen in tanks worden vervoerd, dient tevens betrekking te hebben op:

- k) het rijgedrag van voertuigen met tanks of tank-containers, met inbegrip van het bewegen van de lading.
-